

Jubilæum - Farvel papir - Velkommen AdvokatNet

Høringer - Udkast til ny bekendtgørelse om retslisters m.v. - Betænkning nr. 1438/2004 og nr. 1441/2004 om forældelse af strafansvar m.v.

28. Nødværge, exces - Vold
29. Vold - Samfundstjeneste
30. Samfundstjeneste - Vold i familieforhold
31. Varetægtsfængsling - Gentagelsesfare efter dom - Proportionalitet
32. Erstatning - Ekstra godtgørelse for, at efterforskningen havde varet urimelig lang tid - Langvarig sagsbehandling
33. Varetægtsfængslinger - Begrundelser - Løsladelse trods fængslingens stadfæstelse
34. Udvisning - Ophævelse af - Narkotika - Menneskerettigheder - Procesbevilling
35. Konfiskation af protese - Kaptajn Klo
36. Legemsindgreb - Blodprøve

Hollandstur i september, besøg ved domstolen ICTY i Haag

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Landsforeningens bestyrelse:

Niels Forsby
formand, København

Steen Bech
næstformand, København

Sven-Erik Poulsen
København

Michael Abel
Holbæk

Anne-Birgitte Bjerre-Olsen
Odense

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Henrik Thorstholm
Skjern

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1100**

Formandens adresse:

Nansensgade 45 A, 1366 København K

Telefon 33 36 90 10
Fax 33 93 66 81

Jubilæum - Farvel papir - Velkommen AdvokatNet

Landsforeningen blev stiftet den 18/5 1979 og kunne således i år have fejret sit 25 års jubilæum, hvis vi havde afholdt generalforsamling, men det sker jo kun hvert andet år.

Vi kunne også have udsendt et jubilæumsskrift på glittet papir og 4-farvers tryk med portrætter af de skiftende formænd samt et lille portræt af sekretæren, der har været med i alle disse 25 år.

Men vi er på vej væk fra papiret. Det er efter regeringens fjernelse af portostøtte til fagblade blevet 3 gange så dyrt at lade vore røde venner stå for udbringelsen af hæfter trykt på papir.

Det er meget passende, at vi her i 25-året for de første eksemplarer af Landsforeningens Meddelelser, der oprindeligt blev stencilduplikeret på løse ark, bevæger os ind i elektronikkens tidsalder.

På den følgende side fortæller Advokatsamfundets Serviceselskab, hvorledes vi fremover kommer til at kommunikere med hinanden. Bestyrelsen og sekretæren håber, at overgangen bliver uden alt for mange problemer, og at vi fortsat kan glæde os over at have en kilde af relevante sager, der kan danne en passende modvægt til de afgørelser, der fremlægges af anklagemyndigheden, når man på bedste bazarvis skal argumentere for en passende straf m.v.

Elsebeth Rasmussen

Landsforeningen af Beskikkede Advokater og bladet Meddelelser på AdvokatNet

Bladet Meddelelser påregnes fremover at blive udsendt elektronisk som nyhedsbreve med direkte link til de forskellige nyheder placeret på et lukket afsnit af AdvokatNet, hvor i et vist begrænset omfang tidligere Meddelelser vil være tilgængelige. Herudover vil alle medlemmer kunne benytte debatforum til videndeling, se hvem der er i bestyrelsen, se kommende arrangementer samt en medlemsoversigt. Alt sammen i et lukket forum kun for medlemmer af Landsforeningen af Beskikkede Advokater og modtagere af bladet Meddelelser.

På AdvokatNet – <http://www.advokatnet.dk> skal man logge på med sit brugernavn og kodeord, hvorefter man automatisk i venstre side vil få vist afsnittet ”Landsforeningen af Beskikkede Advokater” i venstre menu.

Alle advokater der i forvejen er oprettet på AdvokatNet vil snart automatisk se det lukkede afsnit efter login. Alle der ikke er oprettet på AdvokatNet vil automatisk modtage en e-mail med brugernavn og kodeord.

Såfremt der er spørgsmål til login og brug af AdvokatNet kan man kontakte Advokaternes Serviceselskabs IT-afdeling på e-mail it@advooom.dk eller tlf. 33 96 97 98.

Af IT-chef Steen Hermansen, Advokaternes Serviceselskab A/S

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret

Østergade 16
3. juni 2004

**Vedr.: Sagsnr. 2004-740-0270. Høring over udkast til ny bekendtgørelse om rets-
lister m.v.**

Justitsministeriet har med skrivelse af 10. maj 2004 anmodet om en udtalelse om ovennævnte.

Udkastet har været forelagt bestyrelsen, der henviser til sit tidligere hørings svar af 27. maj 2003, i hvilket der blev udtrykt betænkelighed ved de foreslåede ændringer i forbindelse med RPL § 41, navnlig derved, at pressens mulighed for at rekvirere domme og retslistes kan bruges - eller misbruges - til at opbygge arkiver over særlige persongrupper tidligere straffesager, også i situationer, hvor de pågældende - ud over de retsplejemæssige hensyn i forbindelse med dokumentation af forstraffe - har et rimeligt krav på, at oplysningerne ikke anvendes af medierne i journalistisk omtale, enten fordi det drejer sig om bagatelagtig kriminalitet eller meget gamle domme, der kun bliver "interessante", fordi personen er kendt.

Efter udkastet skal retten efter anmodning udlevere kopi af retslistes, jfr. § 5, stk. 4, anklageskrift og retsmødebegæring, jfr. § 6, stk. 1.

Der er i § 7 fastsat særlige regler for den fysiske opbevaring af de til massemedierne udleverede kopier af anklageskrifter, retsmødebegæringes, indførsles i retsbogen og kendelser.

Det var nok så relevant, at man regulerede den lagring af oplysninger, der sker elektronisk, herunder hvor længe oplysningerne skal være tilgængelige og for hvem.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Østergade 16
23. juni 2004

Vedr.: Høring vedr. betænkning nr. 1438/2004 om forældelse af strafansvaret for særlovsovertrædelser m.v. samt betænkning nr. 1441/2004 om visse forældelsesretlige spørgsmål.

Justitsministeriet har med skrivelse af 27. maj d.å. anmodet om en udtalelse om ovennævnte betænkninger.

Betænkningerne har været forelagt bestyrelsen, der indledningsvis bemærker, at straffesager, der gennemføres meget længe efter, at gerningsindholdet formodes realiseret, eller efter at der er rejst sigtelse i sagen, er blevet et tiltagende problem de seneste 10 - 15 år.

I den betænkning, der lå til grund for inkorporeringen af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention i dansk ret (nr. 1220/1991), stillede Justitsministeriet i ud-sigt, at lovgivningsmagten ville være i stand til løbende at justere lovgivningen i lyset af afgørelser fra Menneskerettighedsdomstolen.

Det er et løfte, som man ikke på alle punkter har evnet at leve op til, måske på grund af ændrede politiske konstellationer. Et eksempel er, at domstolene har været nødt til at finde deres egen praksis, efter at bestemmelserne om udvisning i forbindelse med kriminalitet blev ændret i 1996. Der skulle indbringes ganske mange sager for Højesteret, før et niveau blev lagt, der kunne siges at være i overensstemmelse med konventionsorganernes.

Et andet eksempel er som nævnt problemet med sager, der er blevet for gamle og dermed krænker princippet i EMK artikel 6, at "være berettiget til at få sin sag på-dømt inden for en rimelig frist".

Praksis ved de danske domstole kan ikke på nuværende tidspunkt siges at være ganske klar. Højesteret har på grund af ankebegrænsningsreglerne - eller på grund af, at den domfældte ikke orker mere - kun haft ganske få sager til påkendelse, men har i enkelte tilfælde modsat landsrettene tillagt det vægt, at der forelå en langvarig sags-behandling, således senest i en skattesag, hvor by- og landsret ikke tog stilling til tids-forløbet, men Højesteret den 10. maj 2004 fastslog, at der var forløbet ca. 8 år fra indsendelse af selvangivelse og 5½ år fra sigtelsen. Frihedsstraffen blev under hensyn hertil og til en "død" periode i efterforskningen på 2½ år gjort betinget.

Det ville være ønskeligt, at lovreglerne blev indrettet på en sådan måde, at man helt undgik disse ekstremt langvarige og menneskeligt opslidende tidsforløb, således at man ikke skal gennem domsforhandlinger i flere instanser, hvor domstolene skønmæssigt filer mere eller mindre på straffen, nu også med hjemmel i de nye be-stemmelser i straffelovens § 82, nr. 13 og 14, eller eventuelt må videre til Menneske-rettighedsdomstolen og der få et utilstrækkeligt økonomisk plaster på såret.

Det følger af det ovenstående, at bestyrelsen kan tiltræde, hvad der er udtalt af mindretallet i betænkning nr. 1438 om forældelse af strafansvaret i skattesager m.v.:

"Der er intet i de fiskale forbrydelser, der gør, at de i denne relation bør bedøm-mes anderledes end andre forbrydelser med denne strafferamme. De særlige kontrol-hensyn gør det rimeligt at hæve mindstetiden til 5 år; men der er intet særligt hensyn at tage, hvis kontrolmyndigheden ikke inden 5 år har udført deres kontrolfunktioner. Noget andet er, at der kan være behov for en simpel afbrydelse af forældelsesfristen, som gør det muligt at forfølge sager, som kommer frem 3-4 år efter den strafbare handling eller undladelse. Det bør være en afbrydelsesmåde, som samtidig vil kunne

gøre det klart for borgeren, at han eller hun fortsat skal gemme sine bilag, til skatte- og momssagen er afsluttet, og at den pågældende bør kontakte andre, som måtte have lignende dokumentation."

Finder man ikke at kunne afskaffe den 10-årige forældelse helt, kan bestyrelsen tiltræde Straffelovrådets forslag i Betænkning nr. 1441 om en 10-årig, henholdsvis 5-årig forældelse.

Med hensyn til afbrydelse af forældelsesfristen, må bestyrelsen imidlertid nære betænkelighed ved, at forældelsen afbrydes ved noget så diffust som at: "Den sigtede gøres bekendt med sigtelsen". Det burde ikke være noget problem for politiet at foretage et egentlig rettergangskridt.

Bestyrelsen kan derimod tiltræde, at forældelsen kun afbrydes ved et rettergangsskridt foretaget i politiets interesse, således at man får afskaffet den nugældende (urimelige) domstolspraksis, hvorefter den sigtedes anmodning om forsvarerbeskikkelse afbryder forældelse.

Bestyrelsen har overvejet, om det ville være ønskeligt med en "dobbel" forældelsesfrist som foreslået i Betænkning nr. 1438, hvorefter en afbrydelse af forældelsesfristen kun bør have virkning i en periode, der svarer til det dobbelte af den forældelsesfrist, der gælder for den pågældende overtrædelse. Er en lovovertrædelse eksempelvis undergivet en forældelse på 2 år, vil det føre til, at der skal være rejst tiltale, inden der er forløbet 4 år.

Bestyrelsen finder, at bestemmelsen i den foreslåede form vil virke mod hensigten, idet den nærmest vil kunne legitimere langvarige efterforskninger, der efter den nugældende praksis vil kunne opfattes som en konventionskrænkelse. Det siger sig selv, at reglen vil virke endnu mere uacceptabel ved 5- og 10-årige forældelsesfrister.

Bestyrelsen foreslår i stedet, at en afbrydelse af forældelsesfristen kun kan forlænge forældelsen i 2 år.

Hvis passivitetsbestemmelsen i straffelovens § 94, stk. 6, andet punktum, oprettholdes, kan bestyrelsen tiltræde, at der fastsættes regler om indberetningspligt ved langvarige efterforskningsforløb.

Bestyrelsen kan ikke anbefale afskaffelse af den særlig korte forældelse for sager, der konkret kun er bødesager.

Bestyrelsen har pdas ikke bemærkninger til, at forældelsesfristen bliver den samme for fysiske og juridiske personer.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 28/2004

Nødværge, exces - Vold

Straffelovens § 13 og § 244

Der er få sager, hvor indsigelsen om nødværge eller exces i nødværge bliver accepteret. Derfor denne dom fra 2002 om et hundeslagsmål i mere end én forstand.

Retten i Roskilde S 1-1074/02, 24/5 2002

T på 37 år og ikke straffet af betydning for sagen var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i en lejlighed i marts 2002 om aftenen at have slået A i hovedet og på venstre arm med en skovl. Der var påstand om fængselsstraf.

T nægtede sig skyldig. Han havde ikke forsæt til vold, subsidiært påstod han straffrihed på grund af nødværge, § 13, stk. 1 eller 2, mere subsidiært strafbortfald efter § 84, stk. 1, nr. 4, jfr. stk. 2.

T, A og T's ekskæreste B afgav forklaring, der er gengivet i retsbogen.

Retten bemærkede:

"Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at tiltalte og forurettede tidligere samme dag havde en diskussion om hunde, og at de genoptog denne diskussion, da tiltalte og B passerede forurettedes bopæl ved 19-tiden. Retten lægger endvidere vægt på tiltaltes og B's forklaringer om, at forurettede lukkede sine to hunde ud og søgte at pudse dem på tiltalte, der derefter greb en skovl, der stod hos forurettede. Tiltalte svingede med skovlen, der ramte forurettede i hovedet og på armen. Retten finder, at tiltalte måtte indse, at han kunne ramme forurettede, og han findes derfor at have udøvet volden forsætligt. Retten finder videre, at tiltalte handlede som sket for at beskytte sig mod angrebet fra forurettedes hunde, men at han overskred grænserne for lovligt nødværge ved at svinge med skovlen. Da den af tiltalte foretagne overskridelse af grænserne for lovlig nødværge imidlertid findes rimelig begrundet i den ved angrebet med hundene fremkaldte ophidselse, frifindes tiltalte i medfør af straffelovens § 13, stk. 2.

En nedlagt erstatningspåstand tages som følge heraf ikke til følge.

THI KENDES FOR RET:

Tiltalte T frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger."

Landsforeningens Meddelelse 29/2004

Vold - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 244

Kriminalforsorgen er jo ophørt med at udsende de udmærkede gule oversigter over domme til samfundstjeneste, og praksis er navnlig i voldssager temmelig uforudsigelig. Derfor nogle eksempler på nyligt afsagte ankedomme rekvireret af en kollega, alle fra Vestre Landsret.

1) VL 8. afd. a.s. S-0209-03, 20/3 2003

T på 23 år var tiltalt efter straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 2, ved i september 2002 en tidlig morgen på gaden at have slået en taxachauffør i ansigtet 2-3 gange med knyttet hånd, så denne fik hævelser i ansigtet.

Der var påstand om ubetinget frihedsstraf. T nægtede sig skyldig, men blev efter bevisførelsen dømt for i hvert fald 2 knytnæveslag i ansigtet. Chaufføren fandtes omfattet af personkredsen i § 247, stk. 2, og straffen fastsat til fængsel i 60 dage, idet retten efter sagens karakter ikke fandt grundlag for at gøre straffen betinget.

T ankede til formildelse, navnlig således at straffen blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste.

T var egnet til samfundstjeneste. Han var deltidsansat ved et teater som tekniker og søgte fuldtidsbeskæftigelse. Han havde ikke drukket alkohol og havde ikke været i byen siden episoden. Det havde gjort et stort indtryk på ham at sidde i retten og høre, hvorledes vidnerne havde oplevet episoden.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffen er udmålt som sket.

Som udgangspunkt bør vold mod den persongruppe, der er omfattet af straffelovens § 247, stk. 2, straffes med ubetinget frihedsstraf.

4 voterende udtaler herefter:

Efter oplysningerne om tiltaltes særdeles gode personlige forhold er det, uanset forholdet angår vold over for en taxachauffør, forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som fastsat nedenfor. Vi har herved tillige lagt vægt på, at voldsudøvelsen er sket i forlængelse af, at tiltalte var kommet til skade med hånden og ønskede at komme hurtigt på skadestuen. Vi har endelig lagt vægt på, at voldsudøvelsen ikke har medført skade.

2 voterende udtaler:

Vi finder ikke, at de personlige forhold og de momenter, flertallet i øvrigt har lagt vægt på, kan begrunde, at straffen gøres betinget.

Vi stemmer derfor for at stadfæste dommen.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

Resultatet blev 80 timers samfundstjeneste.

2) VL 12. afd. a.s. S-2983-02, 8/4 2003

T på 21 år var tiltalt for vold ved om natten på banegården i august 2002 at have tildelt A knytnæveslag i ansigtet med brud på næse og venstre kindben til følge. Der var påstand om ubetinget frihedsstraf. T nægtede sig skyldig.

Retten fandt det efter bevisførelsen bevist, at T havde tildelt det pågældende knytnæveslag, og tilføjede:

"Også selvom det lægges til grund, at der forud for slaget var en mundtlig kontakt mellem tiltalte og A eller dennes bekendte, så må volden efter vidneforklaringerne betragtes som grundløs og ganske uprovokeret. Når henses hertil, så finder retten ikke, at der er grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste."

Resultatet blev fængsel i 40 dage.

T ankede med påstand om formildelse, navnlig således at straffen blev gjort betinget, evt. med vilkår om samfundstjeneste.

T var blevet personundersøgt, og sagen havde været forbi afdelingens psykiatriske konsulent.¹⁾ T havde fortsat fast arbejde.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Navnlig under hensyn til overfaldets voldsomhed, der blandt andet medførte brud på forurettedes kindben og næse med operation til følge, findes straffen at burde forhøjes til fængsel i 60 dage. Det bemærkes herved, at forholdet, der har karakter af uprovo-keret gadevold, er begået efter den seneste forhøjelse af strafferammen i straffelovens § 244.

Efter oplysningerne om tiltaltes ganske særlige personlige forhold er det undtagelses-vis forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår som fastsat nedenfor.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom ændres, således at straffen forhøjes til fængsel i 60 dage, der gøres betinget, idet fuldbyrdelse af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne dom på betingelse af,

- at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold,
- at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen,
- at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 60 timer efter kriminalforsorgens be-
stemmelse inden for en længstetid på 6 måneder,
- at tiltalte, hvis tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt, undergiver sig ambulans
psykologisk og/eller psykiatrisk behandling, og
- at tiltalte, hvis tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt, undergiver sig afvæn-
ningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter -
om fornødent på hospital eller i særlig institution.

Bestemmelsen om tilsyn og de nævnte behandlingsvilkår bortfalder ikke i forbindelse med længstetidens udløb.

I øvrigt stadfæstes dommen."

¹⁾ Der er ikke oplyst nærmere om indholdet af personundersøgelsen i ankedommen.

3) T på 31 år var tiltalt efter straffelovens § 244 ved om eftermiddagen i november 2002 at have slået A i ansigtet med knyttet hånd.

Der var påstand om frihedsstraf. T erkendte sig skyldig, men der var alligevel bevisførelse. T blev fundet skyldig efter anklageskriftet. Byretten bemærkede:

"Det bemærkes herved, at episoden er udsprunget af en mindre trafikale uoverensstemmelse, og at tiltalte i ophidselse over, at forurettede, angiveligt for at undgå at blive klemt på cykel, gav tiltaltes bil et slag med hånden, hvorved der ifølge tiltalte fremkom en mindre "blød" bule.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Efter det oplyste om baggrunden for volden, som ikke har forvoldt skader af betydning, og om tiltaltes gode personlige forhold, findes det rimeligt at gøre straffen betinget, således at denne ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder den betingelse, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år.

Nu ankede anklagemyndigheden til skærpelse, navnlig således at straffen blev gjort ubetinget. T påstod stadfæstelse. T var selvstændig og ville miste sit job, hvis han skulle afsone en fængselsstraf, idet han nok ville miste aftalen med sin eneste kunde.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Det tiltrædes, at straffen er udmålt som sket.

4 voterende udtaler:

Efter oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold er det undtagelsesvist forsvareligt at gøre straffen betinget, dog med vilkår om samfundstjeneste som fastsat nedenfor.

2 voterende udtaler:

Efter forholdets karakter herunder at volden er udøvet uden rimelig anledning, finder vi ikke grundlag for en betinget dom, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen."

T skulle udføre 60 timers samfundstjeneste.

Samfundstjeneste - Vold i familieforhold

Straffelovens § 62 og § 244

To sager med alvorlig vold, dog ikke henført under § 245, i familieforhold. Retten fandt det ikke tilstrækkeligt at idømme betinget dom, men idømte i stedet samfundstjeneste.

1) Københavns Byrets 31. afd. nr. 24876/2003, 6/11 2003

T på 57 år var tiltalt efter § 244, ved i september 2003 i sin lejlighed at have slået sin hustru med knyttet hånd ikke under 15 gange, hvorved hun pådrog sig en syningskrævende flænge ved venstre øjenbryn samt blå mærker, hævelser og blodsamlinger omkring begge øjne.

Der var påstand om frihedsstraf. T var ikke tidligere straffet og nægtede sig skyldig.

Hustruen var eneste vidne. Forklaringerne er gengivet i retsbogen.

Retten bemærkede:

"Efter bevisførelsen herunder forklaringen fra tiltalte og vidneforklaringen fra forurettede samt de lægelige erklæringer finder retten det bevist at tiltalte har tildelt forurettede adskillige slag i ansigtet. Tiltalte findes herefter at være skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244 i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244.

Retten finder, at det ikke vil være tilstrækkeligt at idømme tiltalte en betinget dom med vilkår efter straffelovens § 57, stk. 1. Da tiltalte skønnes egnet til at udføre samfundstjeneste, idømmes han en betinget dom med vilkår herom.

Straffen fastsættes til 60 dage. Fuldbyrnelsen udsættes i medfør af straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

- oo0oo -

Vilkårene omfattede samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 6 måneder.

2) Københavns byrets 10. afd., nr. 25905/03, 27/11 2003

T på 53 år var tiltalt efter § 244, ved i oktober 2003 mellem kl. 03.00 og 05.00 i sin lejlighed at have slået sin kæreste K med flad hånd i nakken samt at have slået hende gentagne gange med knyttet hånd i ansigtet samt sparket hende flere gange på benene.

Der var påstand om fængselsstraf. T erkendte sig delvis skyldig. Han var ikke tidligere straffet.

Af en lægeattest fremgik, at K var misfarvet og hævet omkring begge øjne ("brillehæmatom"). Ingen brud eller hjernerystelse.

Retten bemærkede:

"Tiltalte har erkendt, at han har tildelt forurettede 2 lussinger i ansigtet samt sparket hende én gang på benene. Efter vidnet K's forklaring om, at hun blev slået 5-10 gange i ansigtet og på hovedet af tiltalte, sammenholdt med politiattesten samt de optagne fotos af forurettede finder retten det bevist, at tiltalte har slået forurettede gentagne gange med knyttet hånd. Det bemærkes herved, at det ikke er sandsynligt, at den kraftige misfarvning omkring øjnene, som fremgår af de optagne fotos, skulle kunne opstå ved lussinger. Retten finder således at måtte tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han alene har tildelt forurettede slag med flad hånd. Efter bevisførelsen er det ikke godtgjort, at tiltalte har tildelt forurettede slag med flad hånd i nakken eller at han har sparket hende flere gange på benene. Det lægges derimod i overensstemmelse med tiltaltes forklaring til grund, at han har tildelt forurettede ét spark på benene. Dette stemmer tillige med de optagne fotos af forurettedes ben. I det anførte omfang findes tiltalte herefter skyldig efter tiltalen.

Tiltalte har således overtrådt straffelovens § 244.

Retten finder, at det ikke vil være tilstrækkeligt at idømme tiltalte en betinget dom med vilkår efter straffelovens § 57, stk. 1. Under hensyn til de foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold og idet tiltalte skønnes egnet til at udføre samfundstjeneste, idømmes han en betinget dom med vilkår herom.

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage. Fuldbyrnelsen af straffen udsættes i medfør af straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede 80 timers samfundstjeneste inden for en længstetid på 6 måneder.

Forsvareren oplyser, at uoverensstemmelserne var opstået efter et værtshusbesøg. K havde været kæreste med T i et år og havde kortvarigt boet sammen med denne. Det virkede under domsforhandlingen, som om parterne var blevet gode venner igen.

Landsforeningens Meddelelse 31/2004

Varetægtsfængsling - Gentagelsesfare efter dom - Proportionalitet

Retsplejelovens § 762

Den mange gange straffede butikstyv T fik en fællesstraf på 3 måneder for at have taget 5 tyndstegsfileter i en butik. Byretten ville fængsle til afsoning. Landsretten løslod efter karakteren af den begåede lovovertrædelse sammenholdt med domfældtes personlige forhold (sygdom i familien).

ØL 24. afd. kære nr. S-4224-03, 4/12 2003

T på 32 år var under en tilståelsessag tiltalt for butikstyveri i et supermarked 14 dage forinden i november 2003, hvor han stjal 5 tyndstegsfileter til en samlet værdi af kr. 1.029. Der var påstand om frihedsstraf.

T var tidligere straffet adskillige gange for berigelseskriminalitet, senest i marts 2003 for tyveri med en fællesstraf på 3 måneder og i april 2003 for tyveri med 30 dage. Han var prøveløsladt i juli 2003 med en reststaf på 40 dage.

Han var blevet varetægtsfængslet i forbindelse med sigtelsen i den aktuelle sag.

Retten udmålte en fællesstraf på fængsel i 3 måneder. Anklagemyndigheden begærede T fængslet, til afsoning kunne finde sted. T begærede sig løsladt og henviste navnlig til, at hans kæreste havde aborteret og nu var indlagt på psykiatrisk hospital, og til, at hun ikke havde andre pårørende end T.

Byretten afsagde følgende

"K E N D E L S E

Under hensyn til domfældtes mange tidligere domme for berigelseskriminalitet, sammenholdt med oplysningerne om domfældtes personlige og økonomiske forhold er der bestemte grunde til at antage, at domfældte på fri fod vil begå ny kriminalitet.

Betingelserne for fortsat varetægtsfængsel i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 1, nr. 2, er herefter opfyldt.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 762, stk. 3, kan ikke på det foreliggende grundlag føre til andet resultat.

T h i b e s t e m m e s:

Domfældte T skal forblive fortsat varetægtsfængslet under eventuel anke eller indtil straffuldbyrdelse kan iværksættes."

T kærede. Forsvareren indgav et kort kæreskrift, hvori der ud over de familiære forhold blev henvist til den nu skete varetægtsfængsling i 14 dage. Der var tale om en dom med en kort resterende frihedsstraf. T var ikke længere i en misbrugssituation, som han var for et år siden.

Landsretten udtalte dagen efter:

"Henset til karakteren af den begåede lovovertrædelse sammenholdt med domfældtes personlige forhold finder landsretten det ikke påkrævet, at domfældte forbliver frihedsberøvet, hvorfor

b e s t e m m e s:

T skal løslades."

- oo0oo -

I sin juridiske ungdom oplevede redaktøren ligeledes i et enkelt tilfælde at kunne tale til landsrettens gode hjerte i en sag med sygdom i familien. Kendelsen er gengivet i en note til den kommenterede retsplejelov ad § 762, stk. 3, en utrykt ØLK af 6/10 1977. Når redaktøren fortsat husker sagen, skyldes det, at der har været få tilsvarende løsladelser i den mellemliggende periode.

Landsforeningens Meddelelse 32/2004

Erstatning - Ekstra godtgørelse for, at efterforskningen havde været urimelig lang tid - Langvarig sagsbehandling

Retsplejelovens § 1018 a

E havde været kortvarigt frihedsberøvet med sigtelse i sædelighedssag. Efter påklage forhøjede Rigsadvokaten den takstmæssige erstatning med 25% på grund af sigtel-

sens karakter. Byretten tillagde yderligere kr. 10.000, idet retten lagde vægt på, at efterforskningen havde strakt sig over urimelig lang tid, uden at det nøje kunne fastlægges, hvor der havde været svigt.

Retten i Middelfart SS 87/2003, 8/12 2003

E søgte om erstatning som følge af, at han var frihedsberøvet 3 timer den 4/1 2002 sigtet for overtrædelse af straffelovens § 217, i hvilken forbindelse der blev udtaget blodprøve.

Den 8/8 2002 opgav politimesteren påtale.

Statsadvokaten tilbød takstmæssig erstatning på kr. 1.800. Der kunne ikke ydes ekstra for udtagelse af blodprøve, som blev antaget for at være et underordnet accessorium til frihedsberøvelsen.

Rigsadvokaten tilbød yderligere kr. 450 eller 25% af det takstmæssige, idet der var tale om frihedsberøvelse i grovere sædelighedssager, jfr. "Rigsadvokatens Meddelelse nr. 1/2002."

E påstod yderligere erstatning, hvorfor sagen blev indbragt for retten i februar 2003.

Den angiveligt forurettede var gravid og fik foretaget en provokeret abort. Der blev herefter iværksat undersøgelse på en retsgenetisk afdeling. Politiet havde udarbejdet en kronologisk oversigt over sagsgangen.

04.01.2002	Blodprøve udtages på E på Retsmedicinsk Institut.
08.01.2002	Blodprøven modtages og registreres i Retsgenetisk Afdeling.
09.01. - 18.01.2002	Blodprøven undersøges.
18.01.2002	Retsgenetisk Afd. forespørger via DNA-sektionen, om der fremsendes yderligere i sagen.
21.01.2002	DNA-sektionen meddeler Retsgenetisk Afd., at abortvæv fremsendes fra Odense Universitetshospital.
22.01.2002	Plastrør, angiveligt med DNA ekstraheret fra abortvæv, modtages på Retsgenetisk Afd.
15.03.2002	Kriminalpolitiet i Middelfart forespørger DNA-sektionen om sagsstatus.
15.03.2002	Retsgenetisk Afd. oplyser på ovennævnte forespørgsel, at sagen er "problematisk", idet Odense Universitetshospital har fremsendt ekstraheret DNA, hvilket meddeles Middelfart Kriminalpoliti.
12.04. - 25.04.2002	Ovennævnte undersøges på Retsgenetisk Afd.

13.05.2002 Odense Universitetshospital meddeler pr. brev Retsgenetisk Afd., at nedfrosset abortmateriale i ampul fremsendes.
15.05.2002 Plastrør med abortmateriale modtages på Retsgenetisk Afd.
31.05. - 12.06.2002 Ovennævnte undersøges på Retsgenetisk Afd.
04.06.2002 Middelfart Kriminalpoliti forespørger til tidshorisont for erklæring, hvilket meddeles. - Foreløbig mundtligt svar er tidligere afgivet.
20.06.2002 Retsgenetisk Afd. udfærdiger og afsender erklæring til Politimesteren i Middelfart.
24.06.2002 DNA-sektionen modtager kopi af ovennævnte erklæring.

Den 7. august 2002 besluttede politimesteren at opgive påtale.

E forklarede bl.a., at han var gift og anmelderen i sagen i familie med hustruen. Han forklarede videre:

"Han har fået oplyst, at anmeldelsen skete den 3. januar 2002, og det skulle angiveligt have været gerningstidspunkt i juli 2001. Han fik først oplyst om det, da han blev anholdt den 4. januar ude hos sine svigerforældre. Hans kones lillebror var også tilstede ved den lejlighed. Politiet var kommet kørende i en civil bil og var i civilt tøj. De havde først talt med hans svigerforældre, og derefter kom de ud og meddelte, at han var anholdt, og hvad han var sigtet for. Det blev tilkendegivet, mens alle hørte på. Han blev anholdt og taget med på stationen, hvor han blev afhørt."

E forklarede videre:

"Erstatningssøgende forklarede, at det var meget ubehageligt, da han kom tilbage, for de troede alle, at det var ham, der var den skyldige. Han havde benægtet det og havde fastholdt sin uskyld. Forholdet til hans svigerforældre havde hidtil været rigtig godt, men i de 7 måneder var de meget mistænksomme overfor ham, og det gjaldt ligeledes for hans hustru. Han havde selv en god samvittighed.

Han fik tilkendt en erstatning på 2.250 kr. for den uberettigede anholdelse.

På anklagerens forespørgsel forklarede erstatningssøgende, at efter hans mening vidste svigerforældrene intet om påstanden, før politiet kom tilstede og anholdt og sigtede ham.

På forsvarerens forespørgsel oplyste erstatningssøgende, at i de 7 måneder, hvor sigtelsen vedvarede, var der store problemer i hans ægteskab, idet det var ved at ende i

skilsmisse. Hans hustru ville ikke have samleje med ham i den pågældende periode. Forholdet er nu bedret."

Byretten bemærkede:

"Retten har lagt vægt på, at efterforskningen har strakt sig over urimelig lang tid, uden at det nøje kan fastlægges, hvor der har været svigt, men efter en samlet vurdering af sigtelsens alvorlige karakter og den meget langvarige efterforskning, samt at dette har medført en indgribende forstyrrelse af erstatningssøgendes forhold, anses han berettiget til en yderligere godtgørelse på 10.000 kr."

Beløbet blev forrentet fra påtaleopgivelsen.

Advokaten fik kr. 10.000 + moms i sagsomkostninger af det offentlige.

Landsforeningens Meddelelse 33/2004

Varetægtsfængslinger - Begrundelser - Løsladelse trods fængslingens stadfæstelse

Retsplejelovens § 762

HIV-smittet havde angiveligt været truende og farlig, da politiet trængte ind i hans lejlighed og anholdt ham, muligt med tvivlsom føje.

Byretten fængslede efter § 762, stk. 1, nr. 2, under henvisning til tidligere kriminalitet. Landsretten, der modtog udførligt kæreskrift, stadfæstede i henhold til byrettens grunde. To dage senere løslod politiet.

Ø.L. 4. afd. kære nr. S-0320-04, 26/1 2004

T på 37 år var fremstillet i grundlovsforhør sigtet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, jfr. § 252, stk. 2, jfr. § 21, ved, efter at han selv havde oplyst, at han var HIV-smittet, at have spyttet efter flere polititjenestemænd og efterfølgende truet flere polititjenestemænd med, at han ville komme efter dem med en sprøjte med blod.

T nægtede sig skyldig. Han bekræftede at være HIV-smittet. Han huskede, at han lå og sov, og at der blev råbt. Der stod flere betjente, som var kommet ind med en låsemed. Han huskede ikke det efterfølgende, at han havde været på hospitalet, været indbragt på politistation, eller at han på et tidspunkt havde banket på naboens dør.

Grunden til, at han ikke kunne huske, var, at han havde drukket vodka. Han havde ikke noget misbrug af hverken stoffer eller alkohol (let forkortet referat, ER).

Anklageren dokumenterede en række politirapporter, som ikke var gennemlæst eller underskrevet af de pgl. politifolk, hvilket blev påpeget af forsvareren.

T var tidligere straffet for vold.

2001 Bl.a. § 245, jfr. § 247 med 1½ års fængsel.

2002 § 119 og tyveri. Fællesstraf 8 måneder, heraf 5 måneder betinget.

2003 § 119, § 245, jfr. § 247, § 266 og tyveri. Fællesstraf 9 måneder. Løsladt 19/12 2003.

Politiet begærede T fængslet i 26 dage. Forsvareren protesterede.

Byretten afsagde sålydende

"KENDELSE:

Efter de foreliggende oplysninger finder retten, at anholdte, der er HIV-smittet, har fremsat så grove trusler overfor polititjenestemændene, at der er begrundet mistanke om, at anholdte T har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Under hensyn til anholdtes tidligere domme, findes der bestemte grunde til at frygte, at anholdte på fri fod vil begå ny ligeartet kriminalitet.

Herefter er betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 opfyldt.

Retten finder ikke efter det foreliggende grundlag for at fastslå, at fængslingsbetingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2 er opfyldt."

Fristen blev sat til 12 dage. Forsvareren kærede med kæreskrift til landsretten, der afsagde kendelse den følgende dag.

Af forsvarerens kæreskrift fremgik bl.a., at der ikke var grundlag for at rejse sigtelse efter de citerede bestemmelser. Ikke § 119, da der ikke var hjemmel til at anholde T. Ikke § 252, da der ikke var foretaget nogen forsøgshandlinger. Subsidiært at forholdene ikke havde en sådan grovhed, at varetægtsfængsling kunne komme på tale.

Forsvareren fortsatte:

"På baggrund af de foreliggende oplysninger fra rapportmaterialet, således som det er dokumenteret under sagen, jf. herved retsbogen side 2, må det i hvert fald, herved særlig bilag 2, lægges til grund, at min klient ved politiets tilstedekomst sov, og der i

Øvrigt kun er spinkle oplysninger om, at han skulle have larmet og i øvrigt virket truende - intet nærmere. Jeg henviser til beskrivelsen i den anførte rapport, side 1-3. Politiet forlod stedet og kom tilbage kort efter på baggrund af oplysninger om, at min klient havde været inde at banke på hos naboen.

Efter det foreliggende var han ophidset, men gik dog ind i stuen igen.

Det fremgår af rapporten, at T herefter blev erklæret for anholdt.

Politiet kan kun anholde en person, dersom den pågældende med rimelig grund kan mistænkes for et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale, og i øvrigt jf. de betingelser der videre er anført i retsplejelovens § 755.

Jeg finder det åbenbart, at der ikke på dette grundlag har været hjemmel til at anholde T."

Spyt var som udgangspunkt ikke omfattet af § 119, men alene § 121. Forsvareren fortsætter:

"Skulle der være fremkommet bemærkninger fra min klient mod polititjenestemændene, er der ikke - også i lyset af at der er tale om udtalelser fremsat, mens han har været anholdt og formentlig i håndjern - en sådan konkretisering, at disse kan betragtes som omfattet af § 119, jf. herved dommen i U 1995, side 308.

Jeg henviser i øvrigt også til U 1987, pkt. 498 H, hvor der skete frifindelse for tiltale efter § 119 i tilfælde, hvor den tiltalte havde bidt en politimand i fingeren under anholdelse, der ikke var en lovlig tjenestehandling.

Jeg gør i øvrigt gældende, at selvom der måtte blive lagt til grund, at min klient kan sigtes for overtrædelse af § 119, er der ikke bestemte grunde til at antage, at han - uanset hans forstraffe - vil begå ligesådan kriminalitet, hvorved må henses til de specielle omstændigheder, der har ført til episoden, herunder navnlig at min klient bliver opsøgt i sin lejlighed af politiet, mens han sover og i en situation, hvor han utvivlsomt har været beruset."

Landsretten stadfæstede blot i henhold til byrettens grunde.

Forsvareren bemærkede efterfølgende i en skrivelse til landsretten bl.a.:

"Hverken byretten eller landsretten har nævnt eller direkte taget stilling til de indsigelser, som jeg kom med mod fængslingsgrundlaget, jf. herved mit kæreskrift af 26. januar.

Til landsrettens orientering skal jeg oplyse, at Københavns Politis advokatur A, den 28. januar kl. 11 løslod min klient.

Det er ikke første gang, jeg oplever, at politiet løslader en arrestant ganske kort tid efter, at landsretten har stadfæstet en fængslingskendelse fra byretten."

Landsforeningens Meddelelse 34/2004

Udvisning - Ophævelse af - Narkotika - Menneskerettigheder - Procesbevilling

Udlændingelovens § 26 og § 50, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8

I Lf.Medd. 90/2003 er omtalt landsrettens afgørelse, hvorefter en tanzanianer T, der var idømt 4 års fængsel for narkotikakriminalitet, fik ophævet udvisningsbestemmelsen særligt under henvisning til de ændrede forhold, herunder fødslen af ægteparrets tredje barn (undfanget under hyppige fængselsbesøg). Landsretten udtalte, at der var tale om et grænsetilfælde. Afgørelsen viser sig at være blevet kærret.

HK sag 302/2003, 28/1 2004

Højesterets kendelse citeres i sin helhed:

"Afgørelser i tidligere instans

I tidligere instanser er truffet afgørelser af Kriminalretten i Hillerød den 14. april 2003 og af Østre Landsrets 18. afdeling den 4. juni 2003. Landsrettens kendelse er med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt for Højesteret.

Dommere

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Wendler Pedersen, Poul Sørensen, Torben Melchior, Per Walsøe og Niels Grubbe.

Påstande

Kendelsen er med Procesbevillingsnævnets tilladelse kærret af anklagemyndigheden med påstand om, at bestemmelsen om udvisning i Østre Landsrets dom af 2. maj 2001 ikke ophæves.

T har påstået stadfæstelse.

Østre Landsrets 18. afdeling har henholdt sig til afgørelsen.

Anbringender

Anklagemyndigheden har bl.a. anført, at der ikke er indtrådt sådanne nye og væsentlige ændringer i T's forhold, at der er grundlag for i medfør af udlændingelovens § 50, stk. 1, jf. § 26, at ophæve udvisningen. Fastholdelsen af ægteskabet og oplysningerne om familiens vanskeligheder ved at følge med til Tanzania kan således ikke betegnes som nye væsentligt ændrede forhold indtrådt siden landsrettens dom af 2. maj 2001. Den omstændighed, at han og ægtefællen efter beslutningen om udvisning har fået et tredje barn, kan heller ikke antages at udgøre en væsentlig ændring af betydning for udvisningsspørgsmålet. Det forhold, at ægtefællen nu har oplyst, at hun ikke vil have mulighed for at blive udsendt som missionær for X eller Y, udgør heller ikke en sådan ny og væsentlig ændring i forhold til det, der allerede kunne lægges til grund under sagen i 2001 med hensyn til de vanskeligheder, familien ville få ved at følge med T til Tanzania. Endelig kan ægtefællens beslutning om ikke at ville følge med ham til Tanzania ikke føre til, at en effektivering af udvisningen vil indebære en krænkelse af Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

T har bl.a. anført, at der i medfør af udlændingelovens § 50, jf. § 26, skal ske en ny retlig prøvelse af spørgsmålet om udvisning. Denne prøvelse må indebære en fuld ny realitetsprøvelse af udvisningsspørgsmålet baseret på de nu foreliggende oplysninger om ham og hans families forhold og ikke kun en prøvelse af, om forholdene måtte have ændret sig væsentligt. Der foreligger væsentligt forandrede forhold. Han har opretholdt kontakten til ægtefælle og børn under afsoningen, og han og hans ægtefælle har fået endnu et barn. Begge ægtefæller har forbedret deres erhvervsmæssige kompetencer, og disse kompetencer vil kunne udnyttes i Danmark. Hans ægtefælle har måttet konstatere, at hun af hensyn til børnenes sundhed, skolegang og uddannelse hverken tør eller bør byde dem at følge med til Tanzania med de vilkår, som hun og børnene vil komme til at leve under, hvis de blot skal følge med som familie til ham.

Højesterets begrundelse og resultat

Tre dommere - Torben Melchior, Per Walsøe og Niels Grubbe - finder, at det efter de nu foreliggende oplysninger må anses for reelt udelukket for familien at fortsætte familielivet i Tanzania, hvis T udvises for bestandig. Under henvisning hertil og til det, som landsretten i øvrigt har anført, tiltræder vi, at bestemmelsen om udvisning ophæves, jf. udlændingelovens § 50, sammenholdt med § 26, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, således som disse bestemmelser må forstås i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Vi stemmer derfor for at stadfæste kendelsen.

To dommere - Wendler Pedersen og Poul Sørensen - udtaler:

T blev ved Østre Landsrets dom af 2. maj 2001 for overtrædelse af straffelovens § 191 straffet med fængsel i 4 år og udvist med indrejseforbud for bestandig.

Det oplyste om, at ægtefællen under hans afsoning har født ægteparrets tredje barn, og at ægtefællen definitivt har besluttet, at hun ikke med børnene vil bosætte sig sammen med domfældte i Tanzania, kan ikke anses for så væsentlige ændringer i hans forhold, jf. udlændingelovens § 50, stk. 1, jf. § 26, at udvisningen af ham kan ophæves. De øvrige oplysninger om hans forhold under og efter afsoningen kan ikke begrunde en anden vurdering.

Under hensyn til den afgørende vægt, der må tillægges straffen på fængsel i 4 år for narkotikakriminalitet, kan heller ikke en proportionalitetsafvejning, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8, føre til ophævelse af udvisningen.

Vi stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand til følge.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet, og Højesteret stadfæster derfor kendelsen.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes."

Forsvareren tilføjer bl.a. til redaktøren:

"Da jeg sendte dig sagen, havde jeg ikke fantasi til at forestille mig, at det skulle lykkes Rigsadvokaten at få Procesbevillingsnævnets tilladelse til at få den - efter min opfattelse - meget konkrete afgørelse indbragt for Højesteret så meget desto mere, da Procesbevillingsnævnet i 2001 havde meddelt afslag på min ansøgning om at få den oprindelige udvisningsdom - med dissens - indbragt for Højesteret.

Jeg har dog en lumsk - ubekræftet - mistanke om, at forklaringen på, at procesbevilling blev meddelt, kunne have en vis sammenhæng med, at min sag blev behandlet i Procesbevillingsnævnet samtidig med en ansøgning vedrørende en narkodømt i samme sagskompleks, jfr. herved U 2003.2500 HK."

...

"Uagtet min klient blev prøveløsladt den 29. aug. 2003, kan jeg forsikre dig for, at ventetiden for Højesterets afgørelse har været svær for ægteparret."

Konfiskation af protese - Kaptajn Klo

Straffelovens § 75, § 244, § 245 og § 247

Anklagemyndigheden påstod i forbindelse med en voldssag T's kunstige hånd konfiskeret, da den havde været benyttet som slagvåben. Byretten frifandt for konfiskationspåstanden, og det stadfæstede landsretten - dog med dissens. De to indankede voldsdomme blev begge skærpet i landsretten.

Ø.L. 4. afd. a.s. nr. S-806-04, 29/3 2004

T på 29 år havde to ankesager til behandling i byretten. En dom fra 10/11 2003, hvor han for overtrædelse af straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1, jfr. § 83, stk. 1, var blevet idømt fængsel i 3 måneder, og som han ankede til frifindelse, men hvor straffen blev skærpet til fængsel i 5 måneder under hensyn til karakteren af den skade, K pådrog sig ved voldsudøvelsen, der fandt sted, mens hun opholdt sig i besøgscelle med T, T's betydelige antal domme for vold, ofte begået under brug af kloen på T's armprotese, hans hurtige recidiv, samt til at T var strafafsoner.

I den anden byretsdom fra 17/2 2004 var T tiltalt for legemsangreb efter § 245, stk. 1, jfr. § 83, stk. 1, og § 247, ved under udgang fra afsoning at have slået tre personer med sin armprotese, én i maven i forhold 1, og to i hovedet i forhold 2, hvorved de pådrog sig flænger i hovedbunden, der måtte sys.

I forhold 3 var T tiltalt for trusler efter § 266 ved at have truet de overfaldne med: "Hvem skal ha' den første 9 mm", samtidig med, at han tog sin højre (raske) hånd imod sin venstre inderlomme.

Anklagemyndigheden nedlagde ud over fængselsstraf på 1 år og 4 måneder påstand om konfiskation af T's armprotese i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

T havde en lang række tidligere domme for vold efter § 244 og § 245, senest 1996, 1996, 1998, 2001, 2002, 2003, 2003, hvortil kom den ovenfor nævnte dom fra 10/11 2003.

Anklagemyndighedens anbringender er gengivet i byretsdommen side 4.

"Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om konfiskation af tiltaltes armprotese anført, at alle genstande kan konfiskeres, herunder dyr. Det er kun fantasien, der sætter grænser. Selv om protesen erstatter en legemsdel, må der kunne ske konfiskation. Konfiskation er påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, idet til-

talte altid har et våben på sig. Tiltaltes øgenavn er: "Morten (*navnet ændret, ER*) klo". Ligeledes taler almenpræventive hensyn for konfiskation. Fyns Amt har udtalt, at tiltalte kan få en ny protese. Jurist J har oplyst, at Fyns Amt vil afholde alle udgifterne til en ny protese. En ny protese koster mellem 50 - 60.000 kr. Dette beløb vil hurtigt blive tjent ind. Tiltaltes protese er en gammel og forældet model. Politiet vil udvise forståelse for, at tiltalte skal have en ny protese, før den gamle tages fra ham."

Forsvareren fandt påstanden dybt stødende og at sidestille med amputation af T's arm og hånd. Tilpasning af en ny protese var en lang og besværlig proces.

Retten dømte efter § 245, henset til, at T havde slået med en metalprotese, men fri-fandt for § 83, da de strafbare forhold ikke var rettet mod medfanger eller personer med tilknytning til anstalten.

Retten udtalte:

"Straffen fastsættes efter straffelovens § 245, stk. 1, jfr. § 247, stk. 1, og straffelovens § 266, under hensyn til, at der er tale om grov og meningsløs gadevold og trusler, begået under orlov fra afsoning af en person, der tidligere gentagne gange er straffet for vold, til fængsel i 7 måneder."

Med hensyn til konfiskation udtalte retten:

"Da tiltaltes armprotese erstatter tiltaltes venstre hånd og en del af armen, findes protesen ikke at kunne konfiskeres som en genstand i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1."

Denne dom blev anket af anklagemyndigheden med påstand om konfiskation i overensstemmelse med det i byretten fremlagte anklageskrift samt til skærpelse. T påstod stadfæstelse.

En socialrådgiver og bandagist udtalte sig om T's armprotese (ikke gengivet i dommen, alene i retsbogen, ER).

Landsrettens bemærkninger:

"Efter omfanget og karakteren af den begåede vold, henset til tiltaltes betydelige antal af voldsdomme samt hurtige gentagelse, og henset til, at volden er begået under udgang fra afsoning af en dom for vold, forhøjes straffen til fængsel i 1 år.

4 voterende udtaler:

Efter MH's (bandagisten) forklaring om, at protesen er lægeordineret, og at protesen i sin nuværende form bedst assisterer tiltalte i 2-håndsfunktioner, findes det overvejende betænkeligt at konfiskere tiltaltes protese.

2 voterende udtaler:

Tiltalte, der gentagne gange er dømt for personfarlig kriminalitet, er inden for kort tid på ny dømt for vold, dels efter straffelovens § 244, hvor han har slået med sin arm- og håndprotese af metal mod hoved eller krop, dels senest igen efter straffelovens § 245 for blandt andet at have slået 2 personer flere gange i hovedet, hvorved de pågældende pådrog sig flænger, der måtte sys. Henset hertil findes betingelserne for konfiskation af tiltaltes protese efter straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1, opfyldt. Hensynet til, at tiltaltes armprotese erstatter hans venstre hånd og en del af armen, kan på den anførte baggrund ikke føre til andet resultat. Det bemærkes i den forbindelse, at det er lagt til grund, at der findes håndproteser af blødere materialer end en metalklo, men i øvrigt med næsten samme egenskaber, og at der fra anklagemyndighedens side vil blive udvist forståelse for, at tiltalte skal have en ny protese, før den nuværende tages fra ham.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

I øvrigt stadfæstes dommen."

- oo0oo -

Forsvareren beskæftigede sig under sin procedure dels med spørgsmålet om ejendomsret, idet det af vidneforklaringerne fremgik, at ejendomsretten til protesen tilhørte amtet, dernæst anklagemyndighedens bemærkninger i byretten om, at det kun var fantasien, der satte grænser:

""Skal den, som ulovligt og farligt har brugt skydevåben have konfiskeret sine briller?",

"skal den, som sparker med træbenet, have det konfiskeret?",

"skal den som har bidt med sine kunstige tænder risikere konfiskation?".

Vi ved, at folk kan uddannes til at dræbe eller påføre voldsomme skader på andre ved brug af de bare næver. Med bare fødder kan de sparke livsfarligt, men knæ ligeså. At få "nikket en skalle" af en fagmand, fører også til det farlige.

Selvom min klient er dømt for gentagne gange at have slået med sin kunstige venstre hånd, bør vi ikke forgribe os på denne. Det er at forgribe sig på en andens legeme -

det hører til i andre kulturer. Vi har voldsbestemmelserne i Straffeloven, og bør holde os til dem og de muligheder der her er for udmåling af straf."

Landsforeningens Meddelelse 36/2004

Legemsindgreb - Blodprøve

RPL § 792 og § 792 e

I forbindelse med anholdelse af mistænkt hashhandler A fra Christiania lod politiet udtage blodprøve mod anholdtes protest uden at afhøre denne om hans stillingtagen til sigtelsen.

Retten lagde til grund, at politiet allerede havde efterforskningsmateriale, der knyttede A til den pågældende bod. Man kunne have afventet A's forklaring, og udtagelse af blodprøven var derfor unødvendig på tidspunktet for udtagelsen, hvorfor legemsindgrebet blev kendt ikke lovligt.

Københavns Byrets 26. afd. nr. 26.9500/04, 4/5 2004

Kendelsen gengives, bortset fra anonymisering, i sin helhed.

"K E N D E L S E

Den 16. marts 2004 kl. 05.00 blev A anholdt og sigtet for overtrædelse af straffelovens § 191 ved i perioden fra omkring den 23. oktober og indtil den 15. marts 2004 i forening med flere andre og efter aftale fra bod nr. 11 i Pusherstreet på Christiania til et større antal personer og mod et betydeligt vederlagt at have solgt et kvantum hash på ikke under 82,50 kg.

Samme dag og inden kl. 08.20 blev der under protest udtaget en blodprøve på A. Kl. 08.55 til 09.00 blev der foretaget afhøring af ham. Kl. 12.45 blev han fremstillet i dommervagten og fængslet. Under mødet i dommervagten forklarede A, at han levede af fra den omhandlede bod på Christiania at sælge proteindrikke o.l.

Den 18. september 2003 var der foretaget ransagning af bod nr. 11 og herunder medtaget en flaske (Kt 5.1).

Politiet havde forud for anholdelsen af A i ikke angivne perioder holdt bod nr. 11 under observation, og havde herunder foretaget videooptagelser. Københavns Politi har herefter ved brev af 2. april 2004 til A's advokat udtalt: "Idet det allerede nu fremgår

af Deres klients forklaring, at han ikke benægter tilhørsforhold til den pågældende bod, finder jeg ikke længere DNA-undersøgelsen relevant i forhold til Deres klient". Blodprøven er herefter blevet destrueret, uden at der blev foretaget en DNA-undersøgelse.

A har fastholdt sin protest over at blodprøven blev udtaget.

Anklagemyndigheden har herefter i medfør af retsplejelovens § 746 indbragt spørgsmålet for retten, og har begæret udtagelsen af blodprøven kendt lovlig.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at blodprøven skulle anvendes til sammenligning med mulige spor fra den flaske, der var medtaget under ransagning i boden, og at det var nødvendigt at udtage blodprøven, idet man ikke kendte den sigtedes stillingtagen til sagen, da han ikke havde udtalt sig herom.

A har ved sin forsvarer gjort gældende, at blodprøven var unødvendig, idet man allerede inden anholdelsen var i besiddelse af videooptagelser og fotos fra boden, der dokumenterede A's tilknytning til boden, hvorfor blodprøven ikke havde afgørende betydning for efterforskningen. Endvidere kunne man have afventet A's stillingtagen i sagen, og at A således allerede få timer efter blodprøvens udtagning under mødet i dommervagten bekræftede sin tilknytning til boden.

Rettens bemærkninger:

Det fremgår af retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 2, at der som led i efterforskningen kan foretages legemsindgreb mod en sigtet i form af udtagelse af blodprøve. Af bestemmelsen i § 792 c nr. 1 fremgår videre, at afgørelse om legemsundersøgelse af en sigtet, og herunder bestemmelse om udtagelse af blodprøver, træffes af politiet. Ifølge § 792 a, stk. 2, nr. 2 må indgrebet kun foretages, såfremt det må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen. Efter § 792 e, må et legemsindgreb endvidere ikke foretages, såfremt det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, vil være et uforholdsmæssigt indgreb.

Retten må lægge til grund, at politiet allerede inden anholdelsen af A havde materiale, der knyttede ham til bod nr. 11 på Christiania. Såfremt man havde et ønske om, at få dette materiale understøttet af den sigtedes forklaring, burde man som det mindste have afventet den sigtedes afgivelse af forklaring i dommervagten, hvor den sigtede i øvrigt bekræftede sin tilknytning til boden. Retten finder herefter, at den blodprøve, der blev udtaget i forbindelse med anholdelsen den 16. marts 2004 var unødvendig på tidspunktet for udtagelsen, da den da ikke havde afgørende betydning for efterforskningen, hvorfor blodprøven ikke burde være udtaget.

T h i b e s t e m m e s :

Det på arrestanten A foretagne legemsindgreb i form af blodprøveudtagning kendes ikke lovligt."

Haag, Holland

den 26 – 30. september 2004.

Rejseplan:

Dato:

Søndag den 26. september 2004

Strækning:

København – Amsterdam

Tider:

16:15-17:35

Torsdag den 30. september 2004

Amsterdam – København 18:25-19:45

Indkvartering:

Royal Dutch Lion*(*)**

Laan van Meerdervoort 108
2517 AS Den Haag (The Hague)

<http://www.royaldutchlion.nl>

Hotellet skriver;

Good upper middle class hotel in central The Hague within walking distance from the Peace Palace and the Congress Bureau. Royal Dutch Lion has 43 rooms, all with private wc, shower or bath, hairdryer, colour-TV, telephone with ISDN connection and safety box.

The hotel also has a nice restaurant and a cosy bar, Time square.

Priser:

Grundpris på **Hotel Royal Dutch Lion kr. 4.725,-** som inkluderer følgende;

- flyrejse ifølge rejseplan med SAS
- alle skatter og afgifter, udgør d.d. kr. 540,-

- bus service fra lufthavnen til Jeres hotel og retur ved hjemrejsen.
- Lokal assistance ved ankomst og afrejse
- Bus service, 27-28-29 & 30. september 2004 (09:00-17:00)
- 4 nætter i delt dobbeltværelse
- 4 x morgenmadsbuffet
- obligatorisk tillæg for ansvarsrisiko iht. EU-lovgivning (kr.15,-) samt
- Rejsegarantifonden (kr. 5,-)

Ikke inkluderet:

Tillæg for enkeltværelse kr. 750,- for 4 nætter.

Ekspeditionsgebyr på **kr. 75,-** pr. faktura.

Sygdomsafbestillingsforsikringen **kr. 284,-**

Dækning ved sygdom inden afrejse;

En sygdomsafbestillingsforsikring dækker omkostningerne ved annullering af rejsen, såfremt afbestillingen er forårsaget af akut opstået sygdom/tilskadekomst, som kræ-

ver

hospitals- indlæggelse, lægeordineret sengeleje eller det, der kan sidestilles hermed, hos den rejsende eller medlemmer af dennes nærmeste familie.

Det forsikrede beløb vil mod lægeerklæring blive refunderet med fradrag af udgiften

til

afbestillings- forsikringen. En sygdomsafbestillingsforsikring kan ikke refunderes – ej heller ved ændring af deltagernavn.

Ønsker I en sygdomsafbestillingsforsikring, skal den bestilles ved reservationen af rejsen og kan derefter ikke annulleres.

Erhverv rejseforsikring **kr. 245,-**

Dækning ved sygdom på rejsen;

De rejsende dækkes **ikke** af den offentlige sygeforsikring under rejsen:

- Hvis der indgår ét element af erhverv på rejsen f.eks. møder, virksomhedsbesøg eller andre erhvervsrelaterede ting.

- Hvis de har modtaget stipendier, legater eller støtte fra fonde.

- Hvis rejsen helt eller delvist betales af et firma eller en organisation.

Vi anbefaler, at der tegnes rejseforsikring med dækning ved akut opstået sygdom på rejsen og for hjemtransport, hvis de rejsende ikke er dækket af den offentlige sygesikring.

Bemærk at alle ovenstående priser er per person og baseret på at minimum 20 personer rejser ud og hjem sammen.

Reservation

Tilmelding forgår per telefon eller e-mail og sælges efter første til mølle princippet.

Tlf.: 76 429977

E-mail: refo@vejle-rejser.dk

Deadline for tilmelding er torsdag den 12. august 2004

Generelt:

Ved reservation gælder følgende:

Depositum på kr. 1.000,- per person plus evt. sygdomsafbestillingsforsikring skal betales ved reservation.

Slutbetaling 4 uger før afrejse.

Med venlig hilsen

Vejle Rejser
René Førgaard

Vejle Rejser Gruppeafdeling,
Telefon: 7642 9999
E-mail: refo@vejle-rejser.dk

Landsforeningens bestyrelse har lagt et foreløbigt program for et 4-dages besøg, ret til ændringer forbeholdes:

1. dag:

Formiddag: Overværelse af en retssag i ICTY (fx Milosevic)

Eftermiddag: Møde med en dommer/anklager/forsvarer/retschef om den pågældende sag.

2. dag:

Formiddag: Møde med Præsidenten for ADC (Association of Defence Counsels), Me. Stephane Bourgon (Canada)

Eftermiddag: Møde i mindre grupper med enkelte forsvarsteams (for at høre, hvilke problemer de har i deres forsvarsarbejde)

3. dag:

Formiddag: Rundvisning i ICJ (FN's Internationale Domstol i Fredspaladset i Haag)

Eftermiddag: Møde med Europol og Eurojust.

4. dag:

Formiddag: Møde med Morten Bergsmo (Norge) ved Anklagemyndigheden i ICC

Eftermiddag: Møde med Registraturen ved ICC om beskikkelse af forsvarsadvokater til ICC.

Haag er en lille og ganske hyggelig by, mange gode restauranter (på grund af embedsmændene og alle diplomaterne!), men savner naturligvis storbyernes større udbud.

Landsforeningen af Beskikkede Advokater
Box 1051
1007 Kbh. K

Returneres ved varig adresseændring

(Kundenr. KBO 7838)

